Ympäristöministeriö
Miljöministeriet
Ministry of the Environment

HE 260/2016 vp
Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Hossan kansallispuistosta

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN VASTINE YMPÄRISTÖVALIOKUNNALLE ANNETTUIHIN LAUSUNTOIHIN 29.3.2017

Ympäristöministeriö ympäristöneuvos Jukka-Pekka Flander
hallitussihteeri Johanna Korpi

Ympäristövaliokunnalle

Ympäristövaliokunnan pyynnöstä ympäristöministeriö antaa kunnioittavasti kirjallisen vastineensa valiokunnalle annetuissa asiantuntijalausunnoissa esitettyihin kannanottoihin hallituksen esityksestä. Ympäristöministeriötä on pyydetty keskittymään vastineessaan erityisesti metsästystä koskeviin seikkoihin.

LAUSUNNONANTAJIEN KANNANOTOT

Seuraavien tahojen antamat kirjalliset lausunnot on toimitettu ympäristöministeriöön vastineenantoa varten: maa- ja metsätalousministeriö, Metsähallitus, Kuusamon kaupunki, Suomussalmen kunta, Suomen Riistakeskus, Suomen Metsästäjäliitto r.y., Kalatalouden keskusliitto, Suomen Vapaa-ajankalastajien keskusjärjestö, Suomen luonnonsuojeluliitto, WWF Suomi, Lounajan erästäjät ry ja Selkoskylän osakaskunta.

Maa- ja metsätalousministeriö esittää, että lakiehdotusta tarkennettaisiin siten, että kansallispuistossa toimivan Hossa-Irnin paliskunnan osakkaalla olisi oikeus suurpetojen poikkeusluvan mukaiseen metsästykseen kotikunnasta riippumatta ilman luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua lupaa pyyntiluvanvaraisten riistaneläinlajien yksilöiden poistamiseen. Toiseksi maa- ja metsätalousministeriö pyytää valiokuntaa kiinnittämään huomiota siihen, että hirvenmetsästysoikeus kansallispuiston Kuusamon kunnassa sijaitsevilla alueilla on tarkoitus osoittaa Kuusamon yhteismetsän osakaskunnalle. Kolmanneksi maa- ja metsätalousministeriö esittää lakiehdotuksen muuttamista siten, että myös pienriistan metsästys sallittaisiin ulkopaikkakuntalaisille kansallispuiston perustamistarkoitusta vaarantamatta. Ministeriö katsoo, että ulkokuntalaisten pienriistan metsästyksen salliminen lisäisi alueen majoituskapasiteetin käyttöä syksyllä, jolloin majoittuneena ei ministeriön käsityksen mukaan olisi paljon muita kuin metsästäjiä.

Metsähallitus kannattaa lausunnossaan esitystä Hossan kansallispuiston perustamisesta. Metsähallitus tukee kannanotossaan lakiesityksen kalastus- ja metsästyskirjauksia, jotka perustuvat pitkälti paikalliseen yhteiseen näkemykseen. Metsähallitus katsoo, että lakiesityksen mukaisilla metsästysjärjestelyillä pyritään turvaamaan ensisijaisesti paikallisten asukkaiden metsästysoikeudet. Lisäksi Metsähallitus pitää tärkeänä, että Hossan kävijämäärien lähtiessä jatkossa kasvuun sen ylläpidon ja hoidon rahoitus kyetään säilyttämään vähintään samalla tasolla.

Suomussalmen kunta toteaa lausunnossaan, että ehdotus noudattaa pääsääntöisesti niitä periaatteita ja rajauksia, jotka sisältyvät kunnan alkuperäiseen ehdotukseen, ja että laki tulee hyväksyä hallituksen

esityksen ehdottamalla tavalla. Suomussalmen kunta pitää erittäin tärkeänä, että kansallispuiston statusta ei mitätöidä erityisesti kansainvälisten matkailijoiden silmissä hyväksymällä liian väljät tai muista vastaavista puistoista poikkeavat säädökset. Lupametsästyksen rajaaminen kansallispuiston ulkopuolelle on kunnan mielestä erittäin tärkeä toimenpide. Kuntalaisuuteen sidottu metsästysoikeus voi houkutella kuntaan metsästystä harrastavia. Lakiehdotuksessa on Suomussalmen kunnan mukaan huomioitu monipuolisesti myös kalastusmahdollisuudet, eikä niitä ole enää tarpeen laajentaa miltään osin.

Kuusamon kaupunki pitää hienona, että Hossaan tulee kansallispuisto. Lausunnon mukaan kunta toivoo, että matkailun lisäksi myös rakenteiden kunnossapito tuo työtä ja elinvoimaa alueelle. Kunnan mukaan alueella tulee saada harrastaa kaikkia luonnosta nauttimisen tapoja.

Taivalkosken kunnalla ei ole huomautettavaa Hossan kansallispuiston perustamista koskevaan lakiesitykseen.

Suomen Riistakeskus esittää lausunnossaan, että lakiesitystä on muutettava siten, että kuntalaisilla olisi metsästyslain 8 §:n mukainen oikeus metsästää ja muut saisivat metsästää Metsähallituksen antamalla luvalla erätalousjohtajan päätöksellä. Suomen Riistakeskus pitää kohtuuttomana sitä, että paikallisen väestön taholta tulleeseen esitykseen tehtäisiin metsästyksen osalta rajoituksia. Riistakeskus katsoo, että ulkopaikkakuntalaiset suljettaisiin esityksellä pois kansallispuiston alueelta.

Suomen Metsästäjäliitto esittää, ettei lakiesityksen mukaiselta kansallispuistoalueelta rajattaisi pois nykyisen tasoista metsästysoikeutta minkään käyttäjäryhmän osalta. Liitto katsoo, että kansallispuiston alue leikkaisi pois merkittävän osan Metsähallituksen Hossan lupametsästysalueen pohjois-osista, joten kansallispuiston perustamisen negatiiviset vaikutukset ulkopaikkakuntalaisten metsästykseen Hossan lupa-alueella olisivat huomattavat. Liiton mukaan metsästysturismi on kyseessä olevilla alueilla sekä lupatuloina että myös välillisesti aluetaloudessa varsin merkittävä tekijä. Liiton mukaan metsästys ei ole ristiriidassa alueen muiden virkistyskäyttömuotojen kanssa, siitä ei ole haittaa muille luonnonkäyttäjille eikä sillä ole negatiivisia vaikutuksia kansallispuiston tarkoitukselle.

Kalatalouden keskusliitto korostaa kannanotossaan kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelman merkitystä. Kalatalouden keskusliitto muistuttaa, että Kuusamon kunnan kylien yhteisten vesien osakaskunnan hallinnassa olevat vesialueet ovat tärkeitä osakaskunnan toiminnan kannalta ja niiden sujuvat käyttömahdollisuudet tulisi myös jatkossa turvata.

Suomen vapaa-ajankalastajien keskusjärjestö katsoo, että kalastusmahdollisuudet on hallituksen esityksessä huomioitu riittävällä tavalla. Järjestö painottaa, että pyydyskalastuksen pyyntiponnistuksen on kuitenkin oltava kestävän kalastuksen rajoissa, jotta kalastus seisovilla pyydyksillä ei haittaa kansallispuiston toimintaideaa tai aiheuta huomattavia muutoksia kalaston rakenteeseen.

Suomen Luonnonsuojeluliitto on kannanotossaan esittänyt tarkennuksia kansallispuiston rajausehdotusta koskien. Luonnonsuojeluliitto pitää tärkeänä, että valtioneuvoston päätöstä Hossan retkeilyalueesta ei kumota niiltä Hossan retkeilyalueen osilta, joita ei sisällytetä kansallispuistoon. Metsästysoikeuksia ei pidä laajentaa hallituksen esitystä enempää. Luontoa ja kansallispuistossa kävijöiden kaipaamaa luonnonrauhaa ei pidä vaarantaa sallimalla metsästystä ulkopaikkakuntalaisille.

WWF Suomi katsoo, että Hossan kansallispuistossa ei tule sallia pienriistan metsästysoikeutta ulkopaikkakuntalaisille, hirven metsästystä, paikkakuntalaisten vapaata metsästysoikeutta tai tappavia seisovia kalanpyydyksiä. Kansallispuistojen virkistys- ja matkailukäytön merkitys on vahvistunut viime vuosikymmenien aikana selvästi ja luonnonsuojelulaki lähtökohtaisesti kieltää metsästyksen kansallispuistoissa. Lakiesitystä tulee täydentää niin, että luonnonvarainen taimen rauhoitetaan kaikelta kalastukselta, viehekalastusta tulee säädellä rauhoitettujen ja alamittaisten kalojen vahingoittumisen minimoimiseksi sekä laatia kalakantojen ja vesiluonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi käyttö- ja hoitosuunnitelma.

Lounajan erästäjät ry katsoo, että hallituksen esitys rajoittaisi merkittävästi seuran ulkopaikkakuntalaisjäsenten metsästysoikeutta.

Selkoskylän osakaskunta esittää, että kotitarvepyynnin kyläläisille mahdollistaviin järviin lisättäisiin lakiehdotuksessa jo olevien lisäksi Ala-Valkeainen, Kokalmus ja Lounatvalkeainen.

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN VASTINE KANNANOTTOIHIN JA LAUSUNTOIHIN

Ympäristöministeriö viittaa ympäristövaliokunnalle antamaansa muistioon (21.3.2017) sekä maa- ja metsätalousvaliokunnalle aiemmin antamaansa muistioon ja vastineeseen. Ympäristöministeriö toteaa, ettei ympäristövaliokunnan kuulemisen yhteydessä ole metsästyksen osalta tuotu esiin sellaisia uusia seikkoja, joihin ei olisi jo vastattu ympäristöministeriön ympäristövaliokunnalle 21.3.2017 osoittamassa muistiossa. Ympäristöministeriö toteaa kuitenkin jo esitetyn lisäksi tiivistäen seuraavaa:

Metsästys

Kansallispuiston perustamisedellytyksistä säädetään luonnonsuojelulaissa. Luonnonsuojelulain 13 §:ssä todetaan kansallispuistojen rauhoitussäännökset, 14 §:ssä niitä koskevat poikkeukset ja 15 §:ssä luvanvaraiset poikkeukset. Luonnonsuojelulain 13 §:n 1 momentin mukaan kansallispuistossa on luontoa muuttava toiminta kielletty, ja momentin kohdissa 1-6 luetellaan erikseen kielletyt toiminnot. Kohdan 5 nojalla kansallispuistossa ei saa pyydystää, tappaa tai hätyyttää luonnonvaraisia selkärankaisia eläimiä tai hävittää niiden pesiä.

Luonnonsuojelualueilla kaikkia kansalaisia sitovat eläinten, kasvien ja maaperän vahingoittamista koskevat kiellot ovat - tiettyjä jokamiehen oikeuksia lukuun ottamatta - varsin ehdottomia, eikä laissa ole säädetty luvanvaraisia poikkeamismahdollisuuksia minkään yksittäisen harrastajaryhmän hyväksi. Tähän nähden jonkin erityisen käyttäjäryhmän – tässä tapauksessa metsästystä harrastavien - tarpeisiin säädettäviltä poikkeuksilta tulee edellyttää huomattavan tärkeitä alueen erityispiirteisiin liittyviä perusteita ollakseen oikeassa suhteessa luonnonsuojelualueiden yleisen suojelujärjestelmän ja -tavoitteiden kanssa.

Hossan kansallispuistoa koskeva lakiehdotus takaa paikallisille ja osin ulkopaikkakuntaisillekin poikkeuksellisen laajat metsästysmahdollisuudet. Millekään toiselle käyttäjäryhmälle ei Hossan lakiehdotuksessa ole annettu tällaista lainsäädännöllistä suojaa, vaikka kävijätutkimuksen (2011-2012) perusteella vain noin 1 prosentti Hossan alueen kävijöistä on ilmoittanut käyntinsä syyksi metsästyksen.

Paikkakuntalaiset saavat ehdotettujen poikkeusten nojalla metsästää koko Hossan kansallispuiston alueella kaikkia riistaeläinlajeja; paikallisten metsästysseurojen jäsenet voivat metsästää hirveä koko puiston alueella; Kuusamon yhteismetsän osakaskunta voi myydä lupia hirvenmetsästykseen Kuusamon kunnan puoleisilla alueilla; ulkopaikkakuntalaiset paliskunnan jäsenet voivat kotikunnasta riippumatta saada vahinkoa aiheuttavien suurpetojen poistoon luonnonsuojelulain mukaisen luvan. Kaikkiaan hallituksen esityksessä laiksi Hossan kansallispuistosta ehdotetaan kahdeksan poikkeusta luonnonsuojelulain 13 §:n rauhoitussäännöksistä. Mikäli ne otetaan säädettävään lakiin, kyseessä olisi suurin määrä poikkeuksia, mitä Suomen kansallispuistolakeihin on koskaan kirjattu. Hossan kansallispuistoa koskeva lakiesitys painottuukin voimakkaasti suppean käyttäjäryhmän eli paikallisten metsästystä ja kalastusta harrastavien/harjoittavien oikeuksien ja olemassa olevien käytäntöjen turvaamiseen ”perinteisenä nautintaoikeutena”.

Paikallisten toimijoiden tuki hallituksen esityksen mukaisille metsästysjärjestelyille on vahva. Ympäristövaliokunnalle annettujen lausuntojen perusteella esitystä kannattavat Suomussalmen ja Taivalkosken kunnat, Kuusamon kaupunki, Metsähallitus, Suomen vapaa-ajankalastajien keskusjärjestö ja Suomen luonnonsuojeluliitto. Suomussalmen kunnan lausunnon mukaan hallituksen esityksen takana ovat lisäksi Hossan matkailuyrittäjät ry, Hossan metsästäjät ry, Hossa-Irnin paliskunta, Idän Taiga ry, Kainuun liitto, Kainuun luonnonsuojelupiiri, Luonto-Liitto, Metsänhoitoyhdistys Ylä-Kainuu ry, Selkosten kyläseura ry, Suomussalmen riistanhoitoyhdistys, Suomussalmen yrittäjät ry sekä Ylä-Kainuun yrittäjänaiset ry.

WWF Suomi esittää, että luonnonsuojelulaissa säädetystä eläinten tappamis- ja hätyyttämiskiellosta ei poikettaisi minkään tahon eduksi. WWF Suomen esitys toteuttaisi voimassa olevaa luonnonsuojelulakia sellaisenaan eikä nostaisi mitään käyttäjäryhmää erityisasemaan ja olisi siten tasapuolinen kaikkien käyttäjäryhmien sekä erilaisin perustein kansallispuiston alueella tällä hetkellä metsästävien sekä sinne metsästämään pyrkivien tahojen kannalta. Ministeriö saattaa valiokunnan tietoon, että näin meneteltäessä poikettaisiin tähän mennessä Pohjois-Suomen kansallispuistoissa omaksutusta periaatteesta. WWF Suomen kanta on kuitenkin sinänsä perusteltu, koska Hossan kansallispuistolain valmistelussa metsästys on otettu huomioon mm. rajaamalla kansallispuisto Pohjois-Suomen oloissa pieneksi ja kompaktiksi, vaikka sekä suoraan esitettyyn kansallispuistoon liittyen että sen lähistöllä olisi valtion alueilla luontoarvojensa, säilyneisyytensä ja kansallispuiston yleisen edustavuuden puolesta soveliaita alueita rajattavaksi kansallispuistoon.

Hossan kansallispuiston alueella tällä hetkellä tapahtuvan metsästyksen merkitys aluetalouteen ja lupatuloihin on erittäin pieni. Suomen Metsästäjäliiton antama kuva lakiehdotuksen merkittävästä heikentävästä vaikutuksesta metsästysturismiin ja sen välillisiin aluetaloudellisiin vaikutuksiin on virheellinen eikä perustu tosiasioihin. Hossan kävijämäärä on jo kansallispuiston valmisteluvaiheessa kasvanut yli ennakoidun ja kävijäkunta monipuolistunut sekä sesonki pidentynyt. Samalla Hossan majoituskapasiteetti on jo nyt käynyt riittämättömäksi. Lain säätäminen esitetyssä muodossa ei millään lailla estä metsästäjiä käyttämästä kansallispuiston tai sen ulkopuolelle matkailun kehittämiseen rajatulle Seipiniemen alueelle syntyviä majoituspalveluita vastaisuudessakin. On huomattava, että kansallispuistoksi esitettävä alue käsittää vain noin 3 % Metsähallituksen lupametsästysalueista yksin Suomussalmen kunnassa. Hossan lähialueilla on erittäin runsaasti ulkopaikkakuntalaisille soveliasta metsästyskäyttöpotentiaalia - myös suojeluun varatuilla, erämaisilla valtion alueilla, mikä käy ilmi myös maa- ja metsätalousministeriön lausunnosta Kalevalapuistoa koskien.

Maa- ja metsätalousministeriö on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota porovahinkoja aiheuttavien suurpetojen metsästystä koskevaan kirjaukseen. Ympäristöministeriö toteaa, että suurpetojen poisto on kirjattu lakiehdotukseen siten, kuin neuvotteluissa sekä paliskunnan ja paliskuntain yhdistyksen lakiesitysluonnoksesta ympäristöministeriölle antamissa lausunnoissa on todettu. Jotta kansallispuiston alueella toimivalla Hossa-Irnin paliskunnalle ei aiheutuisi haittaa metsästyslain 8 §:n mukaisesta kotikuntavaatimuksesta, mahdollistettaisiin laissa se, että paliskunnan ei-kotikuntalaiselle osakkaalle lupa porovahinkoja aiheuttavien suurpetojen poistamiseen luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla myönnettäisiin kotikunnasta riippumatta. Esityksen mukainen lupamenettely pikemminkin täydentää kuin supistaa paliskunnan osakkaiden mahdollisuutta petojen poistoon kansallispuistossa, koska se ei millään tavoin vaikuta riistakeskuksen myöntämien lupien määrään. Ympäristöministeriö katsoo, että valtion retkeilyalueen muuttuessa kansallispuistona luonnonsuojelualueeksi ja yleiseksi luonnonnähtävyydeksi, lakiesityksessä ehdotettu lupajärjestely petojen tappamisen osalta on sekä perusteltu että tarpeellinen eikä kyse ole ”turhasta byrokratiasta”. Selvyyden vuoksi todetaan, että kotikuntalainen ei kuitenkaan tarvitse suurpetojenkaan tappamiseen kansallispuiston alueella luonnonsuojelulain 15 §:n mukaista lupaa.

Maa- ja metsätalousvaliokunta, maa- ja metsätalousministeriö, Suomen Riistakeskus ja Metsästäjäliitto ovat esittäneet, että lupametsästys sallittaisiin Hossan kansallispuistossa. Esitys tarkoittaisi sitä, että metsästys sallittaisiin kansallispuistossa täysimääräisesti luonnonsuojelulain vastaisesti ja samalla myös tätä koskeva päätöksentekojärjestelmä muutoksenhakumahdollisuuksineen erkaantuisi luonnonsuojelulaista. Tällöin ei olisi olemassa edellytyksiä kansallispuiston perustamiselle Hossan valtion alueille. Ympäristöministeriö katsoo, että lakiehdotuksen muuttamiselle maa- ja metsätalousministeriön, Suomen Riistakeskuksen ja Metsästäjäliiton näkemyksen mukaiseksi ei ole perusteita. Lupametsästyksen salliminen johtaisi siihen, että voimassa olevia luonnonsuojelulain kansallispuistoja koskevia säännöksiä sovellettaisiin muista sen perusteella tähän mennessä säädetyistä puistolaeista olennaisesti poikkeavalla tavalla.

Ympäristöministeriö toteaa, että kansallinen lainsäädäntö ei tunne maa- ja metsätalousvaliokunnan ja maa- ja metsätalousministeriön lausunnoissa mainitun ”eräpuiston” käsitettä eikä sellaisen perustaminen ole mahdollista luonnonsuojelulainsäädännön nojalla. Muun muassa Hossan lähialueilla sijaitseva Pahamaailman Natura-alue, Kylmäluoman retkeilyalue ja Kalevalapuiston alueet ovat kuitenkin luonteeltaan ”eräpuistoja”: alueet ovat erämaisia – jopa Hossaa erämaisempia – ja niissä metsästys on sallittua. Yksin näiden alueiden yhteenlaskettu pinta-ala on n. 35 000 hehtaaria (Hossan kansallispuiston esitetty pinta-ala 11 094 ha).

Ympäristöministeriö katsoo, että kansallispuiston rajaaminen alueeltaan suppeana ja metsästyksen järjestäminen lakiehdotuksessa esitetyllä tavalla takaavat vähimmillään sen, että valtion Hossassa omistamille maa- ja vesialueille olisi perustettavissa kansainvälisen kansallispuistoluokan II kategorian mukainen Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuoden kansallispuisto Suomeen aiemmin perustettujen kansallispuistojen tavoin. Suomen kansallispuistojärjestelmän uskottavuus on ollut keskeinen tekijä sille, että puistoista on tullut kansainvälisesti kiinnostavia ja luotettavia luontomatkailukohteita, jollaisina ne tukevat yrittäjyyttä, aluetaloutta ja työllisyyttä maa- ja metsätalousvaltaisissa kunnissa.

Pyydyskalastus

Selkoskylän osakaskunta esittää, että kotitarvepyynnin kyläläisille mahdollistaviin järviin lisättäisiin lakiehdotuksessa jo olevien lisäksi Ala-Valkeainen, Kokalmus ja Lounatvalkeainen. Ympäristöministeriö toteaa, että Hossan kansallispuistoa koskevassa lakiehdotuksessa on otettu

painokkaasti huomioon alueen pyydyskalastuksen perinteet osakaskuntien ympäristöministeriölle lainvalmistelun yhteydessä esittämän perusteella. Kuten metsästyksen osalta, myös pyydyskalastuksen jatkuvuuden turvaamiseksi on jo puiston rajausehdotuksella jätetty osakaskuntien vesialueita kansallispuiston ulkopuolelle, vaikka luontoarvojensa puolesta perusteet niiden sisällyttämiselle kansallispuistoon olisivat olleet olemassa. Kalojen pyytäminen seisovilla pyydyksillä sallittaisiin kansallispuistossa luonnonsuojelulain rauhoitusmääräyksistä poiketen Iso- ja Pikkukukkurin järvissä, Iso Syrjäjärvessä ja Aittojärvessä sekä Talasjärvessä, Puukkojärvessä, Syvä Suottajärvessä, Matala Suottajärvessä ja Saari Hoiluan järvessä. Pyydyskalastuksen sallimisen em. järvissä voidaan katsoa noudattavan IUCN:n hoitoluokituksen niin sanottua 75 %:n periaatetta, jonka mukaisesti erityisen suuriin alueisiin voi sisältyä < 25 % osia, jotka täyttävät vain toissijaiset tavoitteet. Pyydyskalastuksen osalta hallituksen esityksen mukainen järjestely parantaa luontaisen kalaston elinolosuhteita kansallispuistossa.

WWF Suomi suhtautuu kriittisesti kalastuksen sallimiseen - erityisesti seisovilla pyydyksillä kalastamiseen (tappavia pyydyksiä) - ja vaatii mm. tarkemman kalastusta, kalavesien hoitoa ja kalakantojen seurantaa ohjaavan käyttö- ja hoitosuunnitelman laatimista sekä sisävesien taimenjärvien rauhoittamista kansallispuistossa. Ympäristöministeriö katsoo, että pyydyksillä kalastaminen sallittaisiin puistossa varsin pienellä määrällä järviä Hossan kansallispuiston perustamistarkoituksen mukaisena kulttuurisena perintönä. Edellä nimeltä mainittujen järvien valinnassa on otettu huomioon se, että niillä pyydystäminen ei vaikuttaisi järvitaimenen tai muiden luontaisten jalokalojen ekologiaan ja kantoihin kansallispuiston vesissä. Myös istutustoiminta supistuisi lakiesityksen mukaan huomattavasti nykyisestä ja mahdollistaisi mahdollisimman häiriöttömät elinolosuhteet luontaisille kalakannoille. WWF Suomen lausunnossaan esittämät vaatimukset ovat muilta osin varsin yksityiskohtaisia. Sekä nämä toimenpiteet että vaadittu kalavesien hoitoa ohjaava käyttö- ja hoitosuunnitelma voidaan ottaa soveltuvin osin huomioon kansallispuiston perustamisen jälkeen Metsähallituksen Luontopalveluiden johdolla laadittavassa, luonnonsuojelulain 19 §:n edellyttämässä hoito- ja käyttösuunnitelmassa. Suunnitelma valmistellaan yhteistyössä eri tahojen kanssa ja sen vahvistaa ympäristöministeriö.

Retkeilyalueen lakkauttaminen

Suomen luonnonsuojeluliitto on lausunnossaan esittänyt, että Hossan retkeilyaluetta ei kumottaisi niiltä retkeilyalueen osilta, joita ei sisällytetä kansallispuistoon. Ympäristöministeriö toteaa, että kansallispuiston ulkopuolelle jäävä retkeilyalueen osa ei enää muodostaisi ulkoilulain tarkoittamaa retkeilyalueeksi tunnistettavaa tai sellaisena hoidettavaa ja kehitettävää kokonaisuutta. Toisaalta alueella olevat Natura-luontoarvot voidaan turvata maankäyttö- ja rakennuslain mukaisella kaavalla - jopa ulkoilulakia paremmin.

JOHTOPÄÄTÖS

Edellä esitetyn perusteella ympäristöministeriö toteaa, että Hossan kansallispuiston lakiesityksen valmistelussa, sen rajaamisessa ja rauhoitussäännösten laadinnassa on otettu poikkeuksellisen laajasti huomioon metsästyksen ja pyydyksillä kalastamisen tarpeet - kuitenkin siten, että ehdotuksen voidaan katsoa noudattavan luonnonsuojelulain kansallispuistolle ja sen päätöksentekojärjestelmälle asettamia lähtökohtia. Ympäristöministeriö toteaa, että ei ole olemassa mitään erityistä syytä säätää lakiehdotusta laajemmasta metsästysoikeudesta Hossan kansallispuistossa. Siten sellaisen säätämiselle ei ole edellytyksiä. Ympäristövaliokunnalle annetuissa lausunnoissa vaadituille muutokselle lakiesitykseen ei ole esitetty sellaisia perusteluja, joiden johdosta lakiehdotukseen tulisi tehdä muutoksia.